

РЕШЕНИЕ

№ 6592

гр. София, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4833** по описа за **2022** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция за национален и строителен контрол /ДНСК/ депозирана чрез процесуалния ѝ представител юрк. В. С. срещу решение № 1190 от 04.04.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 11664 по описа за 2021 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 7 състав, с което е отменено наказателно постановление № 4-ДНСК-42 от 23.07.2021 г., издадено от началника на Дирекция за национален и строителен контрол, [населено място], с което на „Лайф Енерджи“ ООД, ЕИК:[ЕИК] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева за нарушение на чл. 142, ал. 5, т. 8 от ЗУТ.

С касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

Касаторът - Дирекция за национален и строителен контрол /ДНСК/, в проведеното открито съдебно заседание, чрез процесуалния му представител юрк. С. поддържа касационната жалба по доводите изложени в нея. Не претендира за разности. Прави възражение за прекомерност на претендираното от страна на ответника по касация адвокатско възнаграждение, в случай, че такова се претендира от негова страна.

Ответникът – „Лайф Енерджи“ ООД, чрез процесуалния си представител юрк.

П., оспорва касационната жалба по доводи изложени в депозиран отговор на касационната жалба и писмени бележки, и моли решението на СРС, като правилно и законосъобразно да бъде оставено в сила. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение, съобразно представен списък на разноските.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно.

С обжалвания съдебен акт съдът е отменил наказателно постановление № 4-ДНСК-42 от 23.07.2021 г., издадено от началника на Дирекция за национален и строителен контрол, [населено място], с което на „Лайф Енерджи“ ООД, ЕИК:[ЕИК] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева за нарушение на чл. 142, ал. 5, т. 8 от ЗУТ.

За да постанови този резултат съдът след преценка в съвкупност на събраните по делото писмени и гласни доказателствени средства, от правна страна е приел, че АУАН и обжалваното НП са издадени от компетентни длъжностни лица, в сроковете по чл. 34 от ЗАНН, но при допуснати съществени процесуални нарушения, а именно тези посочени в разпоредбите на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, тъй като не е посочено по недвусмислен начин правната квалификация на вмененото административно нарушение. Посочено е и като нарушение и това, че АУАН е съставен в отсъствието на нарушителя без да са били налице предпоставките на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН.

Пред настоящата инстанция са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Решението е правилно и законосъобразно, съответно на материалния закон и постановено без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила по аргументите изложени в него.

Не са налице наведените в жалбата касационни основания.

Настоящият касационен състав споделя всички изложени мотиви от въззивния съд, поради което и на основание чл. 221, ал. 1, изр.2 от АПК, същите не следва да се преповтарят.

Изводите на първоинстанционния съд за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила са правилни и законосъобразни. Правилно СРС е отчел, че НП е издадено при съществено процесуално нарушение, а именно неточно посочване на

правните норми, които са нарушени и пълно и съответно на нормите описание на нарушението. Тяхното точно посочване е императивно изискване на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН. Основната разпоредба, която е посочена като нарушена е чл. 142, ал. 5, т. 8 от ЗУТ. Същата определя, че оценката обхваща проверка за съответствие с изискванията на влезли в сила административни актове, които в зависимост от вида и големината на строежа са необходимо условие за разрешаване на строителството по Закона за опазване на околната среда, Закона за биологичното разнообразие, Закона за културното наследство или друг специален закон, както и отразяване на мерките и условията от тези актове в проекта. За да се ангажира отговорността за нарушение на тази закона разпоредба, следва да е ясно посочено с кои /един или повече/ влезли в сила административни актове оценката за съответствие не е съобразена. Споделят се вижданията на СРС, че както в АУАН, така и в обстоятелствената част на НП не е ясно дали се касае за неизпълнение на изисквания на влязъл в сила административен акт или неизпълнение на други условия предвидени в специален закон.

Такава неяснота винаги е съществено процесуално нарушение и пряко ограничава правото на лицето да разбере в какво го обвиняват и да организира защитата си.

Настоящият касационен състав споделя и изводите на СРС относно допуснато нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН.

Софийският районен съд е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали са налице допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, извършено ли е твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, като е формирал изводи, които настоящият състав споделя, като оплакванията в касационната жалба в тази насока са неоснователни.

С оглед на гореизложеното настоящия съдебен състав намира, че не са налице посочените в жалбата касационни основания, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. При този изход на спора е основателна претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на ответника по касационната жалба, като такава следва да се присъди за настоящата инстанция в размер на 100 лв.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1190 от 04.04.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 11664 по описа за 2021 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 7 състав.

ОСЪЖДА Дирекция за национален и строителен контрол /ДНСК/ да заплати на „Лайф Енерджи“ ООД, ЕИК:[ЕИК], разноски в размер на 100 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: